Dosarul nr.3-1419/2023
2-23083794-12-3-12062023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18.06.2024 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holeviţcaia,
Grefier Maria Meșter,

examinând în ședință de judecată publică acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind contestarea actelor administrative,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantul – *****, la data de 21 februarie 2022, prin avocatul Eugeniu Glușcenco, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică(în continuare, INSP) privind contestarea actelor administrative, prin care solicită:

- anularea deciziei *****din 05.01.2023;
- anularea deciziei cu privire la cererea prealabilă *****din 12.05.2023 emise de INSP;
- impunerea autorității publice să returneze arma de model „***** cal. 9x19 mm, ***** cu toată muniția;

În argumentarea acțiunii, partea reclamantă a menționat că, în fapt, la data de 05.01.2023, INSP a emis decizia *****, privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de arma eliberat pe numele cet*****, prin care s-a dispus: limitarea pe un termen de 5 ani, a dreptului de deținere, port și folosire a armei de foc cu retragerea permisului de armă ***** eliberat la 05.11.2020 pe numele cet*****, ***** domiciliat ***** sat.*****, privind deținerea armei de model *****, cal.9x19 mm, ***** [...] se obligă cet***** în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință decizia, să depună arma și întreaga cantitate de muniții deținute, la ofițerul superior al SSA și AL SSP a IP Hâncești.

Indică că, petiționarului nu i-a fost comunicată decizia cu privire la cererea prealabilă, la 12.06.2023, petiționarul s-a adresat direct la INSP al IGP al MAI, care i-a comunicat decizia cu privire la cererea prealabilă *****din 12.05.2023.

Prin decizia cu privire la cererea prealabilă *****din 12.05.2023, în lipsă de motivare, s-a dispus: cerința indicată nu poate fi satisfăcută.

Reclamantul consideră că, decizia *****din 05.01.2023 și deciziei cu privire la cererea prealabilă *****din 12.05.2023, sunt ilegale, nemotivate, neîntemeiate și urmează a fi anulate din motivele dezvoltate infra.

Potrivit art.6 din Codul administrativ, (1) procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. (2) Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative.

Potrivit art.70 alin.(1) din Codul administrativ, dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanta despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Conform art.44 alin.(3) din Codul administrativ, autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

De asemenea, art.32 din Codul administrativ, statuează că, (1) procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. (2) In condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art.78 alin.(1) din Codul administrativ, procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operațiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.

Potrivit art.10 alin.(1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.94 alin.(1) din Codul administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Mai mult ca atât, la 05.01.2023, Inspectoratul Național de Securitate Publică în calitate de autoritate publică a emis actul administrativ individual defavorabil materializat prin decizia *****, care în conformitate cu art.10 alin.(1) și art.78 alin.(1) din Codul administrativ, ar fi trebuit să reprezinte un act de dispoziție a autorității publice emis în urma unei proceduri administrative realizate în conformitate cu Titlul II, Cartea a II-a din Codul administrativ.

Respectiv, pentru a putea emite decizia *****din 05.01.2023, Inspectoratul Național de Securitate Publică urma să inițieze procedura administrativă și să-l informeze pe ***** în conformitate cu prevederile art.70 alin.(1) din Codul administrativ despre inițierea procedurii respective, să-i asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă conform art.32 alin.(2) din Codul administrativ și să-i asigure drepturile procedurale conform art.94 alin.(1) din Codul administrativ. Or, potrivit art.32 alin.(1) din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii[...].

Însă, INSP nu a realizat o procedură administrativă pentru emiterea actului contestat.

Mai remarcă reclamantul că, nu a fost citat, nu a fost audiat, nu i s-a oferit dreptul de a se expune, dreptul de a prezenta probe, dreptul de a se apăra, etc..

Astfel, au fost încălcate principiile dreptului administrativ, în special principiul legalității prevăzut de art.21 alin.(1) din Codul administrativ, potrivit căruia, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Respectiv, dacă legea prevedere la art.6 alin.(1) și art.78 alin.(1) din Codul administrativ, că actul administrativ individual se emite în urma unei proceduri administrative, în cadrul căreia autoritatea publică este obligată să atragă persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă conform art.32 din Codul administrativ și să le asigure drepturile procedurale conform art.94 alin.(1) din Codul administrativ, atunci autoritatea publică trebuia să acționeze conform prevederilor legale. Or, potrivit art.16 alin.(2) din Codul administrativ, exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

La fel, emiterea actului administrativ contestat în lipsa procedurii administrative și în lipsa garantării drepturilor petiționarului de a fi înștiințat despre inițierea unei proceduri administrative care i-ar putea afecta drepturile, de a i se asigura participarea neîngrădită la procedura administrativă, de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis, inclusiv dreptul de a prezenta probe, de a formula întrebări, recuzări etc., reprezintă o activitate arbitrară și ilegală a INSP. Aceasta vine în contradicție cu prevederile art.24 din Codul administrativ, conform căruia, (1) participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participant. (2) Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.

Inclusiv din acest motiv, decizia *****din 05.01.2023, este arbitrară, ilegală și urmează a fi anulată.

Potrivit art.31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Art.118 din Codul administrativ, stabilește, (1) motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Indică că, obligația autorității emitente de a motiva actul administrativ constituie o garanție contra arbitrariului autorității publice și se impune mai ales în cazul actelor prin care se suprimă drepturi sau situații juridice individuale. Astfel prin „motive” se înțeleg atât prevederile juridice

ce determină autoritățile publice să ia măsuri, cât și rațiunile care justifică emiterea actului în cauză. Astfel, aducerea la cunoștință a motivelor înseamnă a explica decizia și, deci, a evita conflictele posibile dintre autoritatea publică și persoanei care îi este adresat actul.

Motivarea indicată în decizia *****din 05.01.2023, constă doar în fraza că: decizia se întemeiază pe faptul că, cet*****, la 14.12.2022, i-a fost încheiat un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.361 alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, această motivare este contrară legii. Or, potrivit art.18 alin.(3) lit.b) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, pe care a fost întemeiată decizia *****din 05.01.2023, limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul a comis una din contravențiile [...].

Astfel, legea nu prevede drept temei pentru interdicția aplicată „încheierea unui proces-verbal", ci săvârșirea unei contravenții, care trebuie să fie constatată printr-un act definitiv, care la caz lipsește.

La fel, decizia *****din 05.01.2023 nu conține mențiuni despre: notificarea participanților la procedura administrativă și a persoanelor ale căror drepturi au fost afectate prin actul administrativ contestat despre audierea acestora, or, careva audieri în acest sens nu au fost realizate; despre probele și argumentele participanților, or, participanții nu au avut posibilitatea să prezinte careva probe sau argumente; despre opinii ale participanților contrare conținutului final al actului, or, opiniile participanților nu au fost solicitate.

Inclusiv din acest motiv, decizia *****din 05.01.2023, este nemotivată și ilegală, urmând a fi anulată.

Prin decizia *****din 05.01.2023, s-a dispus: limitarea pe un termen de 5 ani, a dreptului de deținere, port și folosire a armei de foc cu retragerea permisului de armă ***** eliberat la 05.11.2020, pe numele cet*****, ***** domiciliat***** sat.*****, IDNP *****, privind deținerea armei de model „***** cal.9x19 mm, ***** [...] se obligă cet***** în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință decizia, să depună arma și întreaga cantitate de muniții deținute, la ofițerul superior al SSA și AL SSP a IP Hâncești.

La baza acestei decizii, abuziv, a fost pus un act ilegal și anume procesul-verbal cu privire la contravenție seria/***** din 14.12.2022.

Conform prevederilor art.21 alin.(3) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Astfel, art.30 alin.(2) din Codul administrativ, statuează că, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Mai mult, potrivit art.18 alin.(3) lit.b) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, pe care a fost întemeiată decizia *****din 05.01.2023, limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul a comis una din contravențiile ce țin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare și/sau de înstrăinare a armelor și a munițiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Astfel, după cum a menționat supra, o condiție sine qua non pentru limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor, este comiterea unei contravenții speciale, de

către titular.

În conformitate cu art.5 alin.(1) din Codul contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

Potrivit art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Comiterea contravenției poate fi constată doar printr-un act definitiv al autorității competente.

În contextul circumstanțelor indicate, pct.24 din decizia Curții Constituționale***** din 05.03.2019, statuează, [...] actul administrativ prin care se constată fapta contravențională și se aplică o sancțiune contravențională este un document executoriu, acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că trăsătura „definitivatului" este caracteristică doar pentru hotărârile cu caracter jurisdicțional. Prin urmare, doar lipsa contestării în termen, însoțită de lipsa motivelor fundamentate pentru repunerea în termen, îi poate atribui deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale trăsătura definitivatului.

La caz, decizia *****din 05.01.2023, a fost emisă în temeiul procesului-verbal ilegal cu privire la contravenție seria/***** din 14.12.2022, care nu avea caracterul definitiv.

Or, la momentul emiterii decizia *****din 05.01.2023, nu expirase termenul de contestare a procesului-verbal cu privire la contravenție seria/***** din 14.12.2022, deoarece procesul-verbal i-a fost adus la cunoștință lui ***** la 30.12.2022 și, respectiv, termenul de contestare urma să expire abia la 14.01.2023.

Mai mult, caracterul ilegal al procesului-verbal cu privire la contravenție seria/***** din 14.12.2022, este confirmat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 20.04.2023, emisă în cauza *****, prin care s-a dispus anularea procesului-verbal la contravenție seria/n*****din 14.12.2022 și a deciziei agentului constatator din 14.12.2022, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui ***** în baza art.361 alin.(1) Cod contravențional.

Astfel, decizia *****din 05.01.2023, este nemotivată și ilegală, încălcând, inclusiv, prevederile art.18 alin.(3) lit.b) din Legea privind regimul armelor și al muniților cu destinație civilă.

Ab initio menționează că, prin decizia Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la cererea prealabilă *****din 12.05.2023, în lipsă de motivare, s-a dispus: cerința indicată nu poate fi satisfăcută. Respectiv, cererea prealabilă a fost respinsă.

Art.53 alin. (1) din Codul administrativ stabilește că, competența reprezintă totalitatea atribuțiilor acordate autorităților publice sau persoanelor din cadrul acestora prin lege sau alte acte normative.

Conform prevederilor art.167 alin.(2) din Codul administrativ, dacă respinge în tot sau în parte cererea prealabilă ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică emitentă transmite dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare.

Potrivit art.168 alin.(1) din Codul administrativ, dacă autoritatea publică emitentă a respins în tot cererea prealabilă, decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă este luată de autoritatea publică ierarhic superioară. Dacă autoritatea publică emitentă a respins în parte cererea prealabilă, autoritatea publică ierarhic superioară soluționează doar partea respinsă a cererii prealabile.

Reieșind din normele expuse supra, în cazul respingerii cererii prealabile, competența emiterii deciziei în acest sens, îi aparține exclusiv autorității publice ierarhic superioare, ci nu

autorității publice emitente.

Astfel, Inspectoratul Național de Securitate Publică nu era competent să emită decizia *****din 12.05.2023.

Conform prevederilor art.57 alin.(1) din Codul administrativ, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă și în limitele competenței legale.

Astfel, emiterea deciziei cu privire la cererea prealabilă de către o autoritate publică care nu are competență, constituie un viciu deosebit de grav.

În acest sens, art.141 alin.(1) din Codul administrativ stabilește că, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Conform prevederilor art.169 alin.(2) și (3) din Codul administrativ, decizia cu privire la cererea prealabilă se emite și se motivează în scris și se notifică participanților. Prevederile cu privire la actul administrativ individual se aplică corespunzător.

Respectiv, deciziei cu privire la cererea prealabilă îi sunt aplicabile prevederile art.31 și 118 din Codul administrativ. Urmând ca aceasta să conțină o motivare completă care să includă: motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea deciziei, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; motivarea în fapt - oportunitatea emiterii deciziei, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; în cazul respingerii cererii prealabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc..

Reiterează că, potrivit art.118 alin.(3) din Codul administrativ, motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

La caz, decizia *****din 12.05.2023, nu este motivată. Precum nici nu este indicat temeiul respingerii.

La fel, unicul fapt care a fost indicat de autoritatea care nu era competentă să emită decizie cu privire la cererea prealabilă, este că: Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani de către agentul constatator al IP Buiucani, a fost atacată cu recurs din care motiv, decizia rămâne neschimbată până la adoptarea soluției pe caz.

Astfel, lipsește motivarea în drept, motivarea în fapt, descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii deciziei, precum și temeiurile respingerii. Iar alegația adusă drept argument, este nepertinentă și neîntemeiată. Or, emiterea unei decizii pe marginea cauzei contravenționale, nu poate influența ilegalitatea deciziei *****din 05.01.2023, care este nemotivată și neîntemeiată, conform Codul administrativ.

În temeiul celor expuse mai sus, solicită admiterea acțiunii în contencios administrativ.

În cadrul ședințelor de judecată, reclamantul ***** a susținut acțiunea în contencios administrativ depusă în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia; reprezentantul reclamantului, avocatul Glușcenco Eugeniu, împuternicit în baza mandatului avocatial Seria MA ********** din 12.06.2023, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat; prin cererea depusă nr.intrare ***** din 05.04.2024, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului reclamantei, cu admiterea acțiunii depuse.

Pârâtul – Inspectoratului Național de Securitate Publică, prin referința prezentată instanței a solicitat ca acțiunea reclamantului ***** să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea poziției instituționale, autoritatea publică pârâtă a invocat următoarele:

Cu privire la fondul cauzei, INSP consideră acțiunea de contencios administrativ înaintată

de avocatul Eugeniu Glușcenco, acționând în interesele reclamantului ***** drept neîntemeiată din următoarele considerente.

În conformitate cu art.211 alin.(l) Cod de procedură civilă, în cadrul examinări cauzei în fond, președintele ședinței este obligat să asigure participanților la proces posibilitatea expunerii considerentelor referitoare la circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, la completări, la cercetarea și aprecierea probelor administrate. In acest scop, judecătorul trebuie, după caz, să elucideze împreună cu participanții la proces circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și să cerceteze probele din dosar.

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art.240 alin.(l) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Mai mult, INSP accentuează că, potrivit recomandărilor Avizului *****1 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești se invocă că o motivație și o analiză clară, sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Menționează și faptul că art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabil, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar. Or, hotărârile motivate urmăresc scopului de a demonstra părților că acestea au fost auzite, și, astfel, să contribuie la o acceptare mai ușoară de către aceștia a deciziei (a se vedea cauza CtEDO Ruiz Torija contra Spaniei).

Prin urmare, susține reprezentantul pârâtului că, INSP, analizând legalitatea și temeinicia cererii de chemare în judecată în raport cu prevederile art.239 - 241 din Codul de procedură civilă, conchide că prima instanță urmează să stabilească corect raportul dedus judecății, să stabilească circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și să elucideze pe deplin probele prezentate, să dea o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, prin adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, adoptate cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

În conformitate cu art.224 Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărârii: în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;
în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau

inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărârii prevăzute la lit.a)-e).) Dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Explică că, la 25 aprilie 2023 în Cancelaria INSP a fost înregistrată cererea prealabilă ***** depusă de petiționarul *****, locuitor *****, sat.*****, prin care solicită anularea deciziei *****din 5 ianuarie 2023 privind limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor, cu suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor și retragerea permisului de armă.

Menţionează că, cererea nominalizată a fost repartizată spre examinare ofițerului principal al Secției supraveghere circulației armament al Direcției supraveghere armament și activități licențiate a Inspectoratului național de securitate publică, inspector principal ***** și a inițiat procedura administrativă ***** din 25 aprilie 2023.

Astfel, s-a constatat faptul că, la data de 25.11.2022, în Serviciul de Gardă al Inspectoratului de poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun.Chișinău, a parvenit înștiințarea 112, pe faptul că pe *****, o persoană amenințată cu arma.

Prin urmare, la data de 25.11.2022, poliția a fost solicitată de către ***** care a comunicat că în timp ce se afla la serviciu în localul „Sumo-Sushi”, situat pe ***** mun.Chișinău, în jurul orelor 00:00, în local a intrat cet*****, ***** care a rugat să iasă afară și să discute privitor la gălăgia efectuată de către aceștia pe perioada nopții.

Ulterior, în urma unui conflict cet*****, a scos arma care o deține legal, pe care o păstra în buzunarul din interiorul scurtei și a pus arma la spate, contrar legii nr.130/2012 „privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă” în urma efectuării cercetării la fața locului a fost depistat pistolul cu glonț de model „*****” cal.9x19, ***** deținută în baza permisului de armă ***** eliberat la 05.11.2020.

Urmare a verificărilor efectuate conform evidențelor oficiale și dosarelor de supraveghere gestionate de către DSAAL a INSP al IGP, cet***** deține legal un pistol cu glonț de model „*****” cal.9x19 mm, ***** deținută în baza permisului de armă ***** eliberat la 05.11.2020.

Reieșind din cele menționate, la 14.12.2022, de către Inspectoratul de poliție Buiucani al Direcției de Poliție a mun.Chișinău, cet*****, i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza prevederilor art.361 alin.(l) Cod contravențional, încălcarea regimului de păstrare, deținere, transport, port și folosire sau aplicare a armelor letale și a munițiilor aferente, precum și a armelor nesupuse autorizării.

La data de 19 decembrie 2022, în conformitate cu art.18 alin.(6) al Legii nr.130/2012 „privind regimul armelor si munițiilor cu destinație civilă”, Inspectoratul de politie Buiucani al Direcției de Politie mun.Chișinău, a remis în adresa Inspectoratului național de securitate publică, încheierea și materialele acumulate, pentru a decide, în baza competentelor atribuite prin lege, asupra dreptului de deținere de către cet*****, a.n.*****, domiciliat *****, str.*****, a următoarei arme: pistolul cu glonț de model „CZP-07", cal.9x19 mm, cu ***** deținut în baza permisului de tip B cu *****din 05.11.2020.

În rezultatul examinării materialelor prezentate s-a constatat că cet*****, cade sub incidența art.18 alin.(3) lit.b) și art.19 alin.(3) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și al

muniţiilor cu destinaţie civila, fiind dispusă limitarea pe un termen de 5 ani, a dreptului de deţinere, port şi folosire a armei de foc cu retragerea permisului de arma ***** eliberat la 05.11.2020 pe numele cet*****, ***** dom.***** sat.*****, IDNP *****, privind deţinerea armei de model „CZP-07", cal.9x19 mm, ***** pentru săvârşirea contravenţiei prevăzută de art.361 alin.(1) Cod contravenţional (încălcarea regulilor de păstrare, deţinere, transport, port si folosire a armelor letale si neletale, dacă fapta nu constituie infracţiune).

Totodată, în baza prevederilor art.18 alin.(8) al legii enunţate, cet*****, a fost obligat, în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoştinţa decizia, să depună armele si întreaga cantitate de muniţii definite, la ofiţerul superior al SSA şi al SSP a IP Hânceşti.

Astfel, Decizia menţionată este legală şi întemeiată, or, art.18 alin.(3) lit.b) şi art.19 alin.(3) al Legii nr.130/2012 privind regimul armelor şi muniţiilor cu destinaţia civilă expres prevede că limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul: se află în una din situaţiile specificate la art.7 alin.(2) lit.d); a comis una din contravenţiile ce ţin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vânatul, de încălcarea modului de comercializare şi/sau de înstrăinare a armelor şi a muniţiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor; a refuzat, s-a împotrivit sau s-a eschivat de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, în cazul în care poartă asupra sa arme letale şi/sau neletale supuse autorizării sau declarării.

Iar, suspendarea dreptului de deţinere sau de port şi de folosire a armelor se dispune pentru întreaga perioadă în care persoana se află în una din situaţiile specificate la art.18 alin.(2).

Nefiind de acord cu decizia INSP din 5 ianuarie 2023, reclamantul a înaintat cerere prealabilă la 25.04.2023 potrivit căreia, a solicit anularea integrală a deciziei, cu remutarea armei de model „*****, cal. 9x19 mm, ***** cu toată muniţia, invocând caracterul ilegal al procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. ***** din 14.12.2022, confirmat prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 20 aprilie 2023, emisă în cauza *****, prin care s-a dispus anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei agentului constatator din 14.12.2022, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui ***** în baza art.361 alin.(l) Cod contravenţional.

În context, se menţionează că, la data de 2 mai 2023, cu numărul *****prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, a fost înregistrat recursul declarat de agentul constatator al Inspectoratului de poliţie Buiucani, mun.Chişinău, *****împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 20.04.2023 (dosarul *****).

La 12.05.2023 prin răspunsul n***** petiţionarul a fost informat că hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani a fost atacată cu recurs de către agentul constatator al Inspectoratului de poliţie Buiucani, din atare motiv decizia rămâne neschimbată, până la adoptarea unei decizii definitive şi irevocabile pe caz.

Prin urmare, subliniază faptul că, în conformitate cu prevederile Capitolului VIII Cod contravenţional, hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs. Hotărârea judecătorească contravenţională poate fi atacată cu recurs de către contravenient, agentul constatator, victimă, procuror, după caz.

De asemenea, reiterează că recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei

de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin. (1).

Astfel, pentru respectarea prevederilor legale, se va aștepta decizia instanței de recurs, în conformitate cu prevederile art.465 alin.(2) Cod contravențional, Decizia pronunțată în recurs este irevocabilă.

Subsidiar, menționează faptul că, în cazul în care dacă se revendică încălcarea unui drept, urmează ca actul administrativ emis de Inspectoratul național de securitate publică al IGP să fie contestat prin înaintarea unei acțiuni în contenciosul administrativ, timp de 30 zile de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Reieșind din cele constatate, menționează că potrivit art.54 alin. (2) al Constituției, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Prin urmare, restrângerea unor drepturi (cu excepția drepturilor proclamate în articolele 20-24) se impune în scopul apărării ordinii publice, care reprezintă un ansamblu de dispoziții prin care se asigură liniștea publică, armonia socială, respectul față de lege și decizii legitime ale autorităților publice.

În scopul sus menționat legislatorul a adoptat Legea nr.130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinația civilă, care stabilește regimul circulației armelor și munițiilor - bunuri supuse unui regim special (limitat) de circulație civilă.

Astfel, bunurile limitate în circuitul civil pot fi dobândite, deținute, folosite și înstrăinate în condițiile prevăzute de lege. În principiu, restricțiile se referă la subiecții de drept care pot dobândi și înstrăina bunurile menționate, ori la condițiile de încheiere a actelor juridice în privința acestora.

Menționează că, prevederile Legii nr.130/2012 privind regimul armelor și munițiilor cu destinația civilă, fac excepție de la aplicarea clasică a normelor juridice, or, restricțiile indicate în Legea de referință sunt în interesul superior al comunității și se aplică exclusiv în forma și modul vizat.

Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art.art.185, 186, 203 și 240 Cod de procedură civilă, precum și art.224 alin.(l) lit.f) Cod administrativ, Inspectoratul național de securitate publică, având calitatea procesuală de pârât, solicită respingerea acțiunii înaintate de *****, ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentantul Inspectoratului Național de Securitate Publică, nu s-a prezentat, fiind legal citat, ce se confirmă prin avizul poștal de recepție *****. Prin cererea depusă înregistratp cu nr.intrare ***** din 03.06.2024, a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului INSP.

Aprecierea instanței:

Examinând acțiunea în contencios administrativ a reclamantului *****, referința autorității publice pârâte, audiind explicațiile reclamantului, studiind probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea reclamantului ***** împotriva INSP privind anularea actului

administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă, este admisibilă, întemeiată și pasibilă de admis, din următoarele considerente.

Noțiunea de „act administrativ" este reglementată în legislația națională, cât și în Rezoluția (77) 31 Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, statuează că, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Conform art.206 Cod administrativ, (1) O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). (2) Acțiunea în constatare presupune existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației cînd se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.208 Cod administrativ, (1) În cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii pe temeiul respectării procedurii prealabile, se reține că, urmare a emiterii actului administrativ individual defavorabil reclamantului – decizia *****din 05.01.2023, la 24.04.2023(f.5-12 din dosarul administrativ), reclamantul a depus o cerere prealabilă, solicitând autorității emitente anularea deciziei *****din 05.01.2023.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă *****din 12.05.2023, autoritatea publică pârâtă, a examinat în fond cererea prealabilă și a respins-o, invocând ca temei că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, emisă pe cauza contravențională, a fost contestată de către agentul constatator cu recurs, din care motiv, decizia contestată rămâne neschimbată până la adoptarea soluției pe caz(f.3 din dosarul administrativ).

Respectând procedura și termenul legal, reclamantul *****, prin avocatul Eugeniu Gluşcenco, în interiorul termenului de 30 de zile de la data notificării deciziei adoptate în procedura prealabilă, prevăzut de art.209 alin.(1) din Codul administrativ, și-a realizat dreptul la acțiune și a depus acțiune în contencios administrativ în instanța de judecată la 12.06.2023.

Așadar, instanța de judecată, constatând respectarea de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii în contencios administrativ și a procedurii prealabile prevăzute de lege, precum și reținând faptul că reclamantul este destinatar al actului administrativ individual defavorabil contestat, va soluționa fondul cauzei.

Sub acest aspect, instanța reține că potrivit art.20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Nici o lege nu

poate îngrădi accesul la justiție.

Art.13 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, statuează că, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

Astfel, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității deciziei INSP ***** din 05.01.2023 și deciziei adoptate în procedură prealabilă - *****din 12.05.2023.

Controlul judecătoresc al legalității actelor administrative, presupune apărarea drepturilor și intereselor legitime ale justiţiabililor, împotriva abuzurilor administrației publice, în condițiile legii contenciosului administrativ. Acest control se înfăptuiește de către instanțele de judecată în condițiile legii privind organizarea judecătorească. Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control. Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Starea de fapt stabilită de către instanța de judecată după cronologia apariției circumstanțelor importante pentru soluționarea pricinii, poate fi rezumată în felul următor:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria***** din 14.12.2022 și decizia agentului constatator din 14.12.2022, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.361 alin.(1) Cod contravențional(”Încălcarea regulilor de păstrare, deţinere, transport, port şi folosire sau aplicare a armelor letale şi neletale şi/sau a muniţiilor aferente, precum şi a armelor nesupuse autorizării”).

*****, nefiind de acord cu acest proces-verbal cu privire la contravenție, l-a contestat în instanța de judecată în baza art.448 Cod contravențional.

Prin decizia defavorabilă, obiect al contenciosului administrativ în prezenta speță, ***** din 05.01.2023, INSP, a limitat pe un termen de 5 ani, dreptul reclamantului de deținere, port și folosire a armei de foc, cu retragerea permisului de armă și l-a obligat, în termen de 10 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei, să depună arma și întreaga cantitate de muniții deținute, la ofițerul superior al SSA și al SSP a IP Hâncești.

Nefiind de acord cu decizia ***** din 05.01.2023, reclamantul a depus o cerere prealabilă împotriva acesteia.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.04.2023, procesul-verbal cu privire la contravenție seria***** din 14.12.2022 și decizia agentului constatator din 14.12.2022, au fost anulate, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința lui ***** în baza art.361 alin.(1) Cod contravențional.

Prin decizia adoptată în procedura prealabilă *****din 12.05.2023, cererea prealabilă a fost respinsă, pe motiv că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost atacată cu recurs, respectiv, decizia rămâne neschimbată până la adoptarea soluției pe caz.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.12.2023, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.04.2023, a fost menținută.

Instanța de judecată constată că temeiul de drept indicat în actul administrativ individual defavorabil ***** din 05.01.2023, de către autoritatea emitentă este art.18 alin.(3) lit.b) din Legea nr.130/2012 privind regimul armelor și al muniţiilor cu destinație civilă.

Art.18 alin.(3) lit.b) al Legii nr.130/2012 prevede că, limitarea dreptului de proprietate prin interdicţia de posesie a armelor pe un termen de 5 ani se aplică dacă titularul a comis una din contravenţiile ce ţin de încălcarea prevederilor actelor normative privind vînatul, de încălcarea modului de comercializare şi/sau de înstrăinare a armelor şi a muniţiilor, de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor, de încălcarea prevederilor privind repararea armelor neînregistrate în modul stabilit, de încălcarea regulilor de folosire a armelor.

Instanța de judecată constată că existența unui act judecătoresc irevocabil, și anume a deciziei Curții de Apel Chișinău din 19.12.2023, nu demonstrează că titularul, în sensul Legii 130/2012, reclamatul pe dosar ***** a comis contravenția ce ține de încălcarea prevederilor privind procurarea, portul, păstrarea armelor.

Aici, instanța judecătorească va reitera ca fiind întemeiate argumentele părții reclamante invocate în textul cererii de chemare în judecată, cu referire la pct.24 din decizia Curții Constituționale***** din 05.03.2019, care a statuat, [...] actul administrativ prin care se constată fapta contravențională și se aplică o sancțiune contravențională este un document executoriu, acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că trăsătura „definitivatului" este caracteristică doar pentru hotărârile cu caracter jurisdicțional. Prin urmare, doar lipsa contestării în termen, însoțită de lipsa motivelor fundamentate pentru repunerea în termen, îi poate atribui deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale trăsătura definitivatului.

În speță, urmare a exercitării de către ***** a căilor de atac prevăzute de lege, procesul-verbal cu privire la contravenție din 14.12.2022, care a stat la baza emiterii deciziei ***** din 05.01.2023, a fost anulat, iar procesul contravențional pornit împotriva lui ***** a fost încetat, ceea ce a golit și a lăsat fără conținut decizia ***** din 05.01.2023.

Ca urmare, analizând în ansamblu circumstanțele de fapt stabilite, prin prisma normelor de drept enunțate, instanţa de judecată conchide cu privire la netemeinicia concluziilor autorităţii publice pârâte expuse în textul actului administrativ individual defavorabil și a deciziei adoptate în procedura prealabilă.

În conformitate cu art.54 din Constituție, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele prevăzute de lege.

Art.21 Cod administrativ, care prevede: (1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. (2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. (3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Statul de drept presupune respectarea principiului legalității, recunoscând, totodată, autorităților publice, să-și exercite puterea discreționară, care reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca, în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competenței sale. Însă, această

putere discreționară, sau drept de apreciere, sau oportunitate, nu este nelimitată, cenzurarea acesteia de către judecător poate și trebuie să intervină atunci când este afectată chiar legalitatea și, practic, se acționează cu exces de putere.

Potrivit art.29 alin.(1) şi (2) Cod administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

Principiul proporționalității (art.29 Cod administrativ), impune ca orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

Conform art.224 alin.(1) lit.b) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată.

Rezumând cele relatate, instanța de judecată a ajuns la concluzia că actele administrative contestate - decizia ***** din 05.01.2023 și decizia adoptată în procedură prealabilă *****din 15.05.2023, au fost emis cu încălcarea Legii, fiind bazate pe interpretarea eronată a normelor de drept, circumstanţelor de fapt şi a probelor prezentate, fiind pasibile anulării.

Potrivit art.224 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, în baza unei acţiuni în contestare, instanța de judecată anulează, în tot sau în parte, actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Conform prevederilor art.224 alin.(2) din Codul administrativ, dacă la momentul anulării actului administrativ individual de către instanță acesta este deja executat, instanța dispune, la cerere, întoarcerea executării, în măsura în care ea este real posibilă.

Art.228 alin.(1) Cod administrativ, statuează că, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanţa de judecată nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, efectul *ex tunc* al anulării actului administrativ individual oferă prin sine o protecție juridică efectivă, desființând efectele actului administrativ individual ilegal din momentul emiterii sale, adică într-un mod retroactiv. Dacă hotărârea judecătorească de admitere a unei acțiunii în anulare se referă la un act administrativ individual ilegal deja executat, atunci instanța de judecată, odată cu admiterea acțiunii și la cererea reclamantului, dispune întoarcerea executării.

După cum rezultă din actele speţei, partea reclamantă a solicitat impunerea returnării armei de model ”***** cal.9x19 mm, *****cu toată muniția.

Având în vedere anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia ***** din 05.01.2023 și a deciziei adoptate în procedură prealabilă, prin prisma prevederilor art.224 alin.(2) din Codul administrativ, instanţa consideră necesar să dispună întoarcerea executării deciziei ***** din 05.01.2023.

Conform prevederilor art.art.224 alin.(1) lit.a) și alin.(2), 232 din Codul administrativ al Republicii Moldova; art.art.236-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Acțiunea în contencios administrativ a reclamantului ***** împotriva Inspectoratului Național de Securitate Publică privind contestarea actelor administrative, se admite.

Se anulează actul administrativ individual defavorabil – decizia ***** din 05.01.2023 privind suspendarea dreptului de deținere sau de port și folosire a armelor cu limitarea dreptului de proprietate prin interdicția de posesie a armelor pe un termen de 5 ani cu retragerea permisului de arma eliberat pe numele cet***** și decizia adoptată în procedura prealabilă – decizia *****din 12.05.2023.

În temeiul art.224 alin.(2) Cod administrativ, se dispune întoarcerea executării deciziei ***** din 05.01.2023.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru (adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, nr.162).

Judecător Liudmila Holeviţcaia